

# РЕШЕНИЕ

№ 2185

гр. София, 04.04.2014 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 28.02.2014 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:** Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ:** Росица Драганова  
Ралица Романова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Тафров, като разглежда дело номер **7252** по описа за **2013** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от С. В. Л., срещу съдебно решение от 10.06.2013г., постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 105-ти състав по нахд № 5298/2013г. С последното е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 4347/18.02.2013 г., издадено от зам. началник АНД отдел „Пътна полиция” на СДВР, с което на жалбоподателката за нарушение на чл. 119 ал. 1 от ЗДвП на основание чл. 179 ал. 2 вр. чл. 179, ал.1, т.5, предл.4, е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева, и за нарушение на чл. 123, ал.1, т.3, б. „в” от ЗДвП, на основание чл. 175, ал.1, т.5 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 100 лв. и лишаване от право на управление на МПС за срок от 1 месец.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба, в която са изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на закона - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Твърди се, че в НП липсва точно словесно описание на двете нарушения поотделно, както и не е изложена ясно фактическата обстановка. Излага довод, че в акта за установяване на административно нарушение са посочени само цифрово нарушените разпоредби, но не е посочен

нормативния акт. Изразено е искане за отмяна на оспореното решение като неправилно, както и за отмяна на наказателното постановление като незаконосъобразно. В съдебно заседание касаторът не изпраща представител.

Ответната страна в касационното производство - Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция”, редовно призована, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 4347 от 18.02.2013г., издадено от зам. началник АНД при отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи.

Районният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите В. Е. – свидетел при установяване на нарушението, Р. Н. – актосъставител и К. М. - свидетел при извършване на нарушението, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

С оглед събраните по делото писмени и гласни доказателства, районният съд е приел за установена следната фактическа обстановка: На 26.12.2012г. около 14.50 часа, в [населено място], в [жк], управлявайки л.а. „Нисан”, модел „М.” с [рег.номер на МПС] по ул. Народни будители, С. Л. е реализирала пътнотранспортно произшествие (ПТП) с преминаващия по пешеходна пътека К. М., водещ куче на каишка. От ПТП е пострадало кучето. Водачът на лекия автомобил не е спрял. К. М. тръгнал след причинителя на ПТП с личния си автомобил, за да го накара да спре, но С. Л. не спряла. К. М. известил органите на отдел „ПП” при СДВР, които дошли на мястото на ПТП. За събитието е съставена докладна записка от В. Е. - мл. автоконтрольор, ведно със скица.

Съставен е АУАН № 934690/06.02.2013г., в който като нарушени са посочени разпоредбите на чл.119, ал.1 и на чл. 123, ал.1, т.3, б. „в” от ЗДвП. Въз основа на АУАН и останалите доказателства от административната преписка е издадено Наказателно постановление № 4347/18.02.2013г., с което на С. Л. за нарушение на чл.119, ал.1 и на чл. 123, ал.1, т.3, б. „в” от ЗДвП, на основание съответно чл. 179 ал. 2 вр. чл. 179, ал.1, т.5, предл.4 е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева и на основание чл. 175, ал.1, т.5 от ЗДвП - административно наказание глоба в размер на 100 лева и лишаване от право на управление на МПС за срок от 1 месец.

Така възприетата фактическата обстановка е установена след анализ и преценка на събраните по делото доказателства. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, като счете извода на съда, че описаната в НП и установена по делото фактическа обстановка осъществява съставите на нарушенията на чл. 119, ал. 1 и чл. 123, ал.1, т.3, б. „в” от ЗДвП за законосъобразен.

Касационното основание, посочено в жалбата за това, че в АУАН не е посочен нормативен акт, а само цифрово изписване на разпоредбите е неоснователен. АУАН № 934690/06.02.2013г. съдържа конкретно описание на разпоредбите на чл. 119, ал. 1 и чл. 123, ал.1, т.3, б. „в” от Закона за движение по пътищата. Неоснователно е и

възражението за липса на ясно разграничение във фактическото описание на двете извършени нарушения. Фактическата обстановка е изчерпателно изложена в наказателното постановление, като са описани съставите и на двете нарушения и са посочени нарушените норми на Закона за движение по пътищата.

Правилно е приложен и материалният закон от страна на първоинстанционният съд. Съгласно чл. 119, ал. 1 ЗДвП, С. Л. е била длъжна да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея, като намали скоростта или спре. Установено е по делото, че същата не е спазила правилата за предимство, като не е пропуснала стъпилите на пешеходната пътека пешеходци, в резултат на което е реализирала ПТП, при което е пострадало преминаващото със стопаните си куче. С деянието е осъществен от обективна и субективна страна съставът на административно нарушение по чл. 119, ал. 1 ЗДвП, съгласно който при приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре.

По смисъла на § 6, т.30 от ЗДвП пътнотранспортно произшествие е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети. В разглеждания случай правилно е прието, че от ПТП са настъпили материални щети. Безспорно е доказано, че С. Л. не е спряла на местопроизшествието, въпреки че К. М. се е опитал да ѝ попречи да продължи и е обяснил причината за това. Л. не е проверила неговите твърдения, че е реализирала ПТП и е причинила щети, като по този начин съвсем съзнателно е нарушила разпоредбата на чл. 123, ал.1, т.3, б. „в”, като нито е известила служителите на отдел „ПП” при СДВР, нито е изчакала пристигането им.

За нарушение на чл. 119, ал.1 от ЗДвП разпоредбата на чл.179 ал. 2 от същия закон предвижда глоба в размер от 100 до 200 лева. Нормата на чл. 175, ал.1, т.5 от ЗДвП постановява глоба в размер от 50 до 200 лева и лишаване от право на управление на МПС за срок от 1 до 6 месеца за водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие. Наложеният с наказателното постановление административни наказания съответстват по вид и тежест на установените нарушения и са в рамките на предвидения от закона размер на санкциите.

По тези съображения касационната жалба се явява неоснователна и обжалваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По гореизложените съображения и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. второ, във вр. с чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд - София град, VII – ми касационен състав,

#### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 10.06.2013г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105 състав по нахд № 5298/2013 г., по описа на съда.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.